

Toelichtingen werd gehouden door Els Bervoets en Harry Harding.

Beste vrienden,

wat me getroffen heeft in de nieuwsberichten van het afgelopen jaar zijn de talrijke

voorvallen waarbij sprake was van agressie, tot bruto fysiek geweld toe: diefstallen,

pestgedrag, scheldpartijen, het gebruik van wapens. Soms tart dit alle verbeelding:

een grensrechter die na een voetbalmatch door jeugdspelers wordt doodgetrapt, een

controleur van het openbaar vervoer die overlijdt aan de gevolgen van zware

verkeersagressie, en dan... de verschrikkelijke schietpartij onlangs in de Verenigde

Staten. Er zijn blijkbaar mensen (gelukkig zijn het uitzonderingen) die elk ethisch

beseft zijn kwijtgeraakt of misschien nooit gehad hebben.

Dit fenomeen is natuurlijk niet nieuw. Het kwaad heeft altijd bestaan en ook vroeger

gebeurden er verschrikkelijke misdrijven. Hoe komt het dan dat het mij nu meer

opvalt? Is het omdat ik zelf stilaan een dagje ouder wordt? ;-)

Of misschien is het omdat er nu over agressie vaker gerapporteerd wordt; het krijgt

meer aandacht in de media. Wellicht is er nu ook een groter gevoel van onzekerheid

onder de mensen, meer stress en ook meer angst, waardoor men verkrampd en te

hevig reageert op frustraties en zo in een spiraal van geweld terecht komt. De

toenemende kloof tussen armen en rijken en het gejaagde tempo van onze

samenleving werken die stress en angst nog in de hand.

Hoe kunnen we het tij keren, vraag ik me dan af. Ik denk dat we moeten streven

naar meer rechtvaardigheid en naar meer vriendelijkheid tegenover elkaar. In dat

verband las ik een heel mooie column van Guillaume Van der Stighelen in De Morgen

van 11 december jl. De titel was 'voorleven'. Het heeft te maken met opvoeden, niet

alleen de taak van de ouders naar hun kinderen toe, maar van de hele samenleving:

het goede voorbeeld geven in de manier waarop we met elkaar omgaan;

meningsverschillen of conflicten proberen op te lossen door dialoog en niet door

scheldpartijen, met respect over mensen praten, ook al hebben ze andere opvattingen

of een andere levenswijze dan wij.

Respect: een heel mooi begrip: het komt van het Latijn re-spicere: achterwaarts zien,

omkijken, naar iemand omzien. Het drukt verbondenheid uit.

Graag wil ik eindigen met een citaat over respect uit deze column:

“Respect krijg je door bewondering te wekken voor hoe je zelf leeft. Hoe je je

tegenstrevers aanpakt. Zoals Nelson Mandela bijvoorbeeld. Met een brede glimlach.

Of zoals Gandhi. Vriendelijk, beleefd en nederig. Het mooie is dat je er geen nieuwe wetten voor nodig hebt. Je kan er gewoon zelf mee beginnen. Wie weet wordt het opgemerkt. Door een kind dat nog op zoek is naar een handleiding voor de samenleving.

Voorleven. In stilte hoop ik dat er een dag komt dat dat het woord van het jaar wordt." Tot zover Guillaume Van der Stighelen en ook mijn overweging.

Els Bervoets,

29 december 2012.

Een zoveelste artikel in mijn krant over sociale netwerken bevestigde nogmaals dat onze maatschappij als samenleving grondig aan het veranderen is.

Het vroegere kransje van vrienden waar mijn grootouders en ouders hun wedervaren aan meedeelden en de laatste sociale nieuwsjes opraapten is al lang verleden tijd en intussen vervangen door digitale netwerken gaande van facebook, twitter, pinterest tot linkedIn of door toepassingen zoals SMS, skype, email, telephone conferences en ga zo maar verder.

En telkens komen er nieuwe toepassingen bij die onze samenleving beïnvloeden.

Neem nu Skillpages, het laatste nieuwe speeltje, waarmee U straks , volgens de bedenker, zonder zwoegen en zoeken een tuinman of een kinderpomp kunt vinden.

Wil ik U een praktische toepassing uit het dagelijkse leven aanreiken ? Wel, het is U zeker al opgevallen dat de spot aan de uitgang van de kerk richting Kwekerijstraat niet meer brandt.

Een vervelende zaak vooral bij donker weer. De betrokken lamp hangt hoog en zelf herstellen blijkt een moeilijke klus. Dus vragen we aan vrienden en kennissen tips. Ook dat leverde tot nu toe niets op. Dan maar Google uitproberen. We krijgen een waslijst van adressen, maar wie wil komen ?

Skillpages van de ler Ian MacDonald zou dus de oplossing kunnen bieden. Hij richtte een

sociaal netwerk op dat de verbinding moet maken tussen wie diensten – in de brede zin van het woord- aanbiedt en wie diensten zoekt.

Heb je een loodgieter nodig, dan maak je een opdracht, zet die op het netwerk, dat het verder deelt met de mensen die over de juiste vaardigheden beschikken in de regio waar je woont.

Zo kom je in principe zonder veel moeite aan een aantal kandidaten voor je klus.

Zou dat misschien de oplossing kunnen zijn voor onze verlichting ?

Of als we een toelichter zoeken voor een of andere cyclus, zouden we die dan zo kunnen vinden ?

Dat zou het leven wel erg vergemakkelijken !

Maar las ik ergens: sociale media blijken paradoxaal vooral egocentrisch te maken.

Ik geloof daarom dat we in 2013 weer het café in moeten, het beeldscherm uitschakelen en elkaar terug in de ogen kijken. Samen drinken. Samen leven !

Harry Harding